

Sygn. akt V CNP 34/12

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi D. HOTELE Sp. z o.o.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego

w C. z dnia 21 stycznia 2010 r.,

w sprawie z

powództwa Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta C.

przeciwko D. HOTELE Sp. z o.o., E.G.,

A. J., M. J. i H. J.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 lutego 2013 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 21 stycznia 2010 r. Sąd Okręgowy w C. oddalił apelację pozwanej D. HOTELE spółki zoo. od wyroku Sądu pierwszej instancji uwzględniającego powództwo Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta C. o uzgodnienie treści określonych ksiąg wieczystych z rzeczywistym stanem prawnym przez wykreślenie z działu pierwszego opisanej bliżej księgi wieczystej dwóch działek wraz z prawem użytkowania wieczystego tych działek na rzecz strony pozwanej.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem powyższego wyroku strona pozwana, jako uprawdopodobnienie wyrządzonej szkody, spowodowanej przez jego wydanie, wskazała, że w wyniku wydania tego wyroku została pozbawiona prawa użytkowania wieczystego określonych działek i wytoczono przeciwko niej powództwo o wydanie tych działek, zaś wartość przedmiotu sporu, zaskarżenia, ustaliła na podstawie pisma powoda z dnia 20 listopada 2008 r.

Wskazała też, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania, ponadto zaskarżony wyrok nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną, nie może też w trybie powództwa przeciwegzekucyjnego zostać pozbawiony wykonalności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt. 4 k.p.c. konstrukcyjnym wymaganiam skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez jego wydanie. Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy wymaganie to jest spełnione, jeżeli skarżący przedstawi w wyodrębnionym wywodzie prawnym szkodę wyrządzoną przez wydanie zaskarżonego orzeczenia, wskaże jej wysokość, rodzaj i postać oraz czas powstania a także wykaże istnienie związku przyczynowego między tą szkodą a wydaniem zaskarżonego orzeczenia i przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające jego twierdzenia w tym przedmiocie (porównaj między innymi postanowienia z dnia 11 sierpnia 2005 r. III CNP 4/05, OSNC 2006/1/16, z dnia

23 września 2005 r. III CNP 5/05, niepubl. i z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006/7- 8/141).

Rozpoznawana skarga nie spełnia powyższych wymagań. Strona pozwana nie przedstawiła szkody, nie określiła jej wysokości, rodzaju, postaci ani czasu powstania jak również nie uprawdopodobniła istnienia związku przyczynowego między szkodą a wydaniem zaskarżonego wyroku.

Skarga nie spełnia też konstrukcyjnego wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt. 5 k.p.c., które - jak stwierdził Sąd Najwyższy - jest spełnione jeżeli skarżący wykaże w wyczerpującym i nie budzącym wątpliwości wywodzie prawnym, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Strona wnosząca skargę musi więc wykazać, że skorzystała z wszystkich innych środków prawnych lub że są one dla niej, w konkretnej sytuacji, niedostępne. Skarżący musi „wykazać”, a nie „wskazać”, „przytoczyć”, czy „uwiarygodnić” tę przesłankę, a zatem ma obowiązek przeprowadzenia analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogłyby odnieść skutku. Wymaga to ujawnienia i przedstawienia tej okoliczności w sposób wyczerpujący i nie budzący wątpliwości oraz dowiedzenia jej istnienia i przekonywającego uzasadnienia (porównaj między innymi postanowienia z dnia 27 stycznia 2006 r. III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140, z dnia 24 lipca 2008 r. I CNP 50/08, z dnia 3 czerwca 2011 r. II CNP 14/11 i z dnia 18 kwietnia 2012 r. I CNP 68/11, niepubl.).

Skarżąca poprzestała na stwierdzeniu, że skorzystanie z innych wskazanych środków nie było możliwe, jednak nie wyjaśniła dlaczego ani nie przedstawiła żadnego wyводу prawnego i analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogłyby odnieść skutku, co jak wskazano wyżej, nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt.5 k.p.c.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt. 4 i 5 k.p.c. odrzucił skargę.

Wobec takiego rozstrzygnięcia nie było podstaw do zasądzenia od skarżącej na rzecz Skarbu Państwa zwrotu kosztów postępowania skargowego, gdyż wniosek w tym przedmiocie zawarty w odpowiedzi na skargę dotyczył tylko sytuacji odmowy przyjęcia skargi do rozpoznania i oddalenia skargi, nie obejmował natomiast odrzucenia skargi.